

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.610 van 28 mei 2013
in de zaak A. 195.522/XII-6137**

In zake: de NV KON. BEERSCHOT AC voorheen NV KON FC
GERMINAL-BEERSCHOT ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johan Mommaerts
kantoor houdend te 3000 Leuven
Philipslaan 20
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Walter Muls
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antoine Dansaertstraat 92
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 februari 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse regering van 11 december 2009 inzake de “verwezenlijking van multifunctionele voetbalstadions in het Vlaamse en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest in het licht van de kandidatuurstelling voor het WK Voetbal 2018/2022”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 219.891 van 21 juni 2012 is het debat heropend.

De verzoekende en de verwerende partij hebben een aanvullende memorie ingediend.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een aanvullend verslag opgesteld.

Dat verslag werd aan de verwerende partij ter kennis gebracht op 1 maart 2013.

Op 18 april 2013 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan de verwerende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 14^{quinquies} van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De verwerende partij heeft gevraagd om te worden gehoord.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 mei 2013.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Belinda Moschion, die *loco* advocaat Johan Mommaerts verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Walter Muls, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. In het auditoraatsverslag wordt de vernietiging van de bestreden beslissing voorgesteld.

Naar luid van artikel 30, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 14*quinquies* van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ wordt in een versnelde rechtspleging tot nietigverklaring voorzien indien noch de verwerende partij, noch degene die belang heeft bij de beslechting van het geschil, een verzoek tot voortzetting van de procedure indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de betekening van het verslag van de auditeur waarin de nietigverklaring wordt voorgesteld.

De verwerende partij heeft geen verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend.

4.1. Ter terechtzitting betoogt verwerende partij, met verwijzing naar het arrest nr. 222.213 van 24 januari 2013 inzake de gemeente Drogenbos, dat “de drastische sanctie waarin de wet voorziet te dezen onevenredig zou zijn met de onzorgvuldigheid die werd begaan”, zodat haar recht op toegang tot de rechter onevenredig zou worden beperkt.

4.2. Hoewel het recht op de toegang tot een rechter fundamenteel is in een rechtsstaat, is het evenwel niet absoluut en “zijn, buiten de grenzen van de inhoud zelf van elk recht, beperkingen impliciet toegestaan” (EHRM, 21 februari 1975, *Golder t. Verenigd Koninkrijk*, § 38). Het recht op toegang tot de rechter kan worden onderworpen aan ontvankelijkheidsvoorwaarden (EHRM, 19 juni 2001, *Kreuz t. Polen*, § 54; EHRM, 11 oktober 2001, *Rodriguez Valin t. Spanje*, § 22; EHRM, 10 januari 2006, *Teltronic CATV t. Polen*, § 47), voor zover ze voorspelbaar zijn en ze er niet toe leiden dat dit recht op zodanige wijze wordt beperkt dat de kern ervan wordt aangetast en de rechtsonderhorige wordt verhinderd gebruik te maken van een beschikbaar rechtsmiddel (EHRM, 12 november 2002, *Zvolský en Zvolská t. Tsjechische Republiek*, § 47), aldus het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 139/2012 van 14 november 2012, waar het reeds eerder in zijn arrest nr. 77/2002 van 8 mei 2002 de bij artikel 30, § 3, van de gecoördineerde wetten bedoelde versnelde rechtspleging bestaanbaar heeft geacht met de artikelen 10 en 11, in samenhang met de artikelen 160 en 191 van de Grondwet.

4.3. De “onzorgvuldigheid die werd begaan” in de zaak waarin het arrest nr. 222.213 is geweest, betrof een situatie waarin een verzoekende partij blijkens dat arrest, “wel degelijk haar memorie van wederantwoord aan de Raad van State heeft verzonden”, per vergissing evenwel “naar de Wetenschapsstraat 33 te 1000 Brussel, en niet te 1040 Brussel” en waarbij die memorie van wederantwoord wel degelijk ook “berust [...] in het dossier van de rechtspleging”. Niets van dit alles vertoont echter gelijkenis met de thans voorliggende zaak, waarin niet eens is beweerd dat een verzoek tot voortzetting of een laatste memorie überhaupt is neergelegd en waarin de verwerende partij erkent dat bij de kennisgeving van het auditoraatsverslag de bij artikel 14*sexies* van het algemeen procedurereglement voorgeschreven melding is gedaan van artikel 30, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van artikel 14*quinquies* van het algemeen procedurereglement. Verwerende partij overtuigt geenszins de Raad ervan, dat haar toegang tot de rechter te dezen op ontoelaatbare wijze is gefnuikt. Ten einde de sanctie te ontlopen, volstond het een procedurestuk in te dienen waarvan de inhoud beperkt mocht zijn tot de loutere bevestiging dat verwerende partij een voortzetting van de procedure verzoekt.

5.1. Op de terechtzitting oppert verwerende partij nog, dat tegen de toepassing van de versnelde rechtspleging anders gekeken moet worden in haar zaak omdat, eensdeels, de schorsing destijds is verworpen wegens gebrek aan ernstige middelen en, zeer onverwacht, het auditoraat ten gronde in een aanvullend verslag tot de nietigverklaring besluit en, anderdeels, omdat verzoekster zonder actueel belang is en mogelijk als rechtspersoon zelfs niet meer bestaat, minstens dat zij in vereffening is of dreigt te worden gesteld. Nadat de zaak in beraad is genomen, verzoekt verwerende partij om heropening van het debat ten einde het ondertussen uitgesproken faillissement van verzoekster bij de beoordeling van het beroep te kunnen betrekken.

5.2. Met het eerste argument maakt verwerende partij een onderscheid dat de wetgever niet heeft gemaakt. Het eerdere procedureverloop is zonder weerslag op de vereiste om, bij een negatief uitvallend auditoraatsverslag dat de nietigverklaring voorstelt, de voortzetting te vragen. Het is aan verwerende partij, zoals zij het erkent, door de griffiediensten ook voldoende duidelijk gemaakt.

5.3. De toepassing van artikel 14*quinquies* van het algemeen procedurereglement is uitsluitend afhankelijk van een nalaten door verwerende partij of van degene die een belang heeft bij de beslechting van het geding, om tijdig de voortzetting van de procedure te vragen. Hoewel een vernietiging van een ebstuushandeling van een andere orde is dan de verwerping ervan, zag de wetgever “geen enkele reden” om beide situaties niet op dezelfde wijze te behandelen (memorie van toelichting, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/1, 49). De Raad van State heeft daarbij niet nog de ruimte gekregen om de opgeworpen middelen van onontvankelijkheid te onderzoeken en er eventueel anders over te oordelen dan het auditoraat. De Raad van State mag zich immers over de ontvankelijkheid van het beroep niet uitspreken aangezien verwerende partij heeft nagelaten de voortzetting van de procedure te verzoeken. Artikel 30, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in samenhang met artikel 14*quinquies* van het algemeen procedurebesluit laten de Raad van State in dat geval geen andere optie dan de bestreden rechtshandeling te vernietigen. Hieruit volgt dat ook de ter terechtzitting opgeworpen exceptie onontvankelijk is en op de vraag om het debat te heropenen niet wordt ingegaan.

6. Er bestaat aanleiding om het bestreden besluit te vernietigen.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse regering van 11 december 2009 inzake de “verwezenlijking van multifunctionele voetbalstadions in het Vlaamse en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest in het licht van de kandidatuurstelling voor het WK Voetbal 2018/2022”.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 mei 2013,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Geert Van Haegendoren